

РЕШЕНИЕ 2006/560/ПВР НА СЪВЕТА

от 24 юли 2006 година

**за изменение на Решение 2003/170/ПВР за общото използване на
служителите за връзка, които са изпратени в чужбина от органите по
наказателно преследване на държавите-членки**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейския съюз, и по-специално член 30, параграф 1, букви а), б) и в), член 30, параграф 2, буква в) и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) След оценка на прилагането на Решение 2003/170/ПВР на Съвета от 27 февруари 2003 г. за общото използване на служителите за връзка, които са изпратени в чужбина от органите по наказателно преследване на държавите-членки³, някои разпоредби на това решение следва да бъдат изменени така, че да вземат предвид установената практика, свързана с използването от държавите-членки на служителите за връзка на Европол, изпратени в чужбина, с цел да се анализира информацията в съответствие с Конвенцията за Европол⁴.
- (2) Настоящото решение за изменение предвижда полезна възможност за изменение на разпоредбата, отнасяща се до срещите на служителите за връзка, като я съгласува с установената практика, съгласно която определена държава-членка, наричана често „водеща нация”, отговаря за координиране на европейското сътрудничество в определена страна или регион, което включва инициативата за свикване на срещи на служители за връзка,

РЕШИ:

Член 1

Решение 2003/170/ПВР се изменя, както следва:

1. в член 1, параграф 1 се добавя следната алинея:

¹ ОВ С 188, 2.8.2005 г., стр. 19.

² Становище, дадено на 17 март 2006 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

³ ОВ L 67, 12.3.2003 г., стр. 27.

⁴ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 2.

„В настоящото решение „служител за връзка на Европол” означава служител на Европол, назначен в една или повече трети страни или в международни организации с цел да се засили сътрудничеството между органите в тези страни или организации и Европол за подпомагане на държавите-членки, по-специално служителите за връзка, назначени в чужбина от органите за наказателно преследване на държавите-членки, за борба със сериозните прояви на международната престъпност, и по-специално чрез обмена на информация”;

2. в член 1, параграф 2 се добавя следната алинея:

“Настоящото решение не накърнява задачите на Европол и на служителите за връзка на Европол в рамките на Конвенцията за Европол, като се предвиждат мерки за прилагането му, както и сключването на споразумения за сътрудничество между Европол и съответната трета страна или международна организация”.

3. Член 3, параграф 2 се заменя със следния текст:

“2. Генералният секретариат изготвя ежегодно резюме, което се изпраща на държавите-членки, на Комисията и на Европол за назначенията на служителите за връзка, включително техните задължения и всички споразумения за сътрудничество между държавите-членки относно назначенията на служители за връзка. Това резюме включва и държавите-членки, на които, със съгласието на други държави-членки чрез координиране в структурите на Съвета, е възложена отговорността за координиране на Европейското сътрудничество в определена страна или регион, както е посочено в член 4, параграф 1. Включва се също и подробна информация за лицата за връзка на Европол, назначени в трети страни или международни организации”;

4. в член 4, параграф 1 се добавя следното изречение:

„Такива срещи могат да се провеждат, след консултации с председателстващата държава-членка, по инициатива на всяка друга държава-членка и по-специално на държавите-членки, отговорни за координиране на Европейското сътрудничество в определена страна или регион”;

5. в член 8, параграф 2 се добавя следното изречение:

„Държавите-членки гарантират също, че информацията, предоставяна съгласно член 2, параграф 2, се обменя с Европол в съответствие с Конвенцията за Европол”;

6. към член 8 се добавят следните параграфи:

„3. В съответствие с националното законодателство и Конвенцията за Европол държавите- членки могат да отправят искане до Европол за използване на служителите за връзка на Европол, назначени в трети страни или международни организации, за обмен на необходима информация съгласно споразуменията за сътрудничество, сключени между Европол и съответните трети страни или организации. Исканията се адресират до Европол чрез националните подразделения на държавите-членки в съответствие с Конвенцията за Европол.

4. Европол гарантира, че неговите служители за връзка, назначени в трети страни и международни организации, му предоставят информация, свързана със сериозни заплахи от криминални престъпления за държавите- членки, за тези криминални престъпления, за които Европол е компетентен съгласно Конвенцията за Европол. Тази информация се предава на компетентните органи на съответните държави-членки посредством националните подразделения съгласно Конвенцията за Европол”.

Член 2

Настоящото решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на 15-ия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета:
Председател
K. Rajamäki